Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

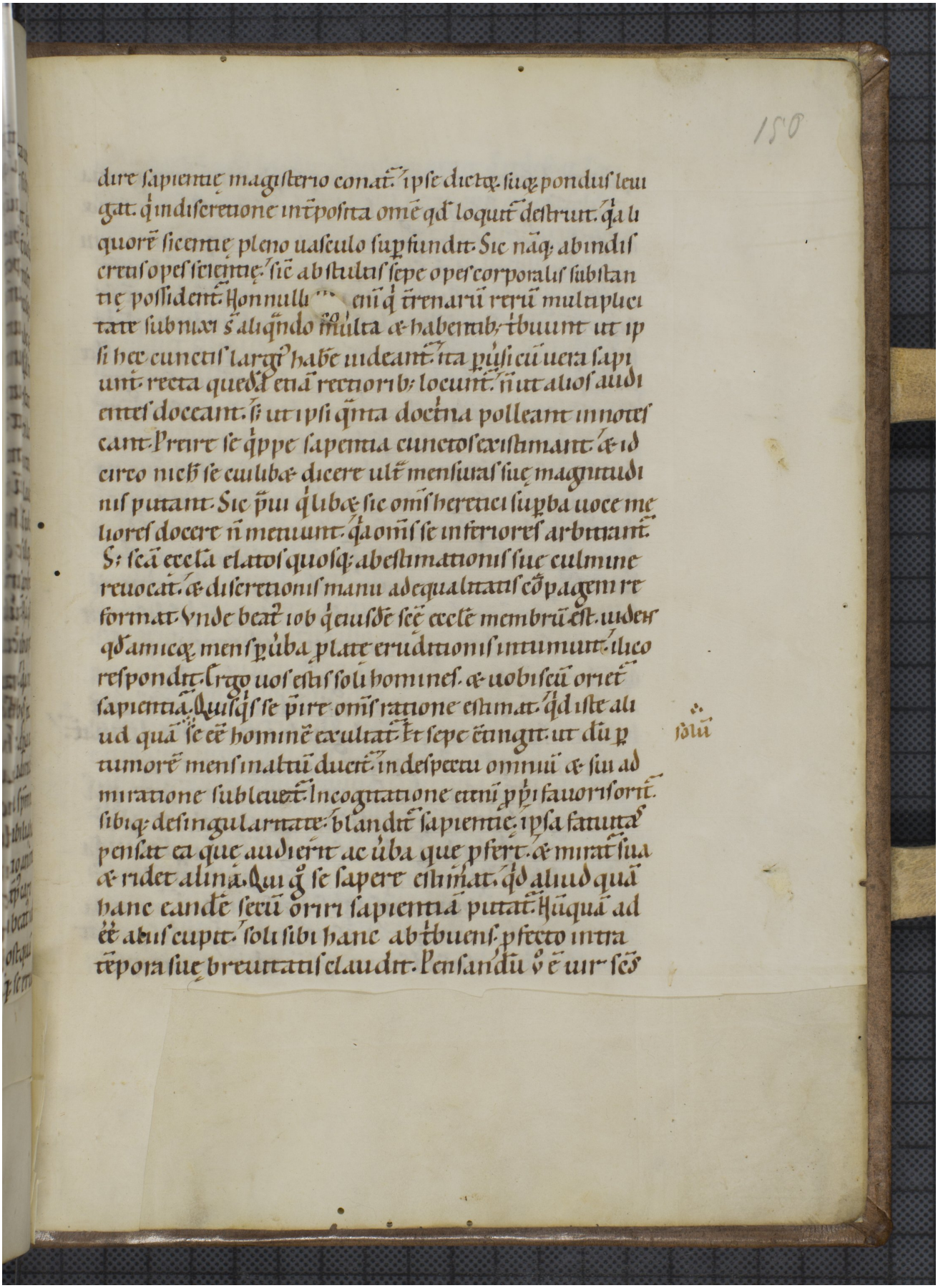

150

dure sapientiæ magisterio conat. ipse dictæ suæ pondus leui
gat. q̃ indiscretione intposita omne qd loquit destruit. qa li
quorem sicentiæ pleno uasculo supfundit. Sic nãq; ab indis
cretus opes scientiæ. sic ab stultis sepe opes corporalis substan
tiæ possident. Honnulli enim q̃ terrenarum rerum multiplici
tate subnixi s̃ aliq̃ndo ꝓ multa æ habentib; tbuunt ut ip
si hæc cunctis largi habere uideant. ita p̃ ui cũ uera sapi
unt recta quedã etiã rectoribus locunt. ñ ut alios audi
entes doceant. s̃ ut ipsi q̃nta doctrina polleant innotes
cant. Preter se q̃ppe sapientia cunctos existimant. æ id
circo nichil se culibæ dicere ultra mensuras suæ magnitudi
nis putant. Sic p̃ui q̃libæ sic omis heretici supba uoce me
liores docere ñ metuunt. qa omis se inferiores arbitrant.
S; sca ecclia elatos quosq; abestimationis suæ culmine
reuocat. æ discretionis manu adequalitatis cõpagem re
format. Vnde beat iob q̃ eius de sce ecclie membrũ est. uides
qd amicæ mens p̃ uba plate eruditionis intuimur. ilico
respondit. Ergo uos estis soli homines. æ uobiscũ oriet
sapientia. Quisq; se p̃ ire omis ratione estimat. qd iste ali
ud quã se cũ homine exultat. Et sepe cũ angit ut diu p̃
tumorem mens in altũ ducit. in desperatio omnium æ sui ad
miratione subleuet. Incogitatione etenim p̃ pi sauoris orti.
sibiq; de singularitate blandit sapientiæ. ipsa statuta
pensat ea quæ audierit ac uba quæ pferit. æ mirat sua
æ ridet alina. Qui q̃ se sapere estimat. qd aliud quã
hanc eande secũ oriri sapientiã putat. Huiquã ad
ett abiis cupit. soli sibi hanc abtbuens. pfecto intra
tempora suæ breuitatis claudit. Pensandũ ꝗ ẽ uir ses

solũ